

LBRIS

We know
books

Protoiereu Grigorie Diacenko

**Semănături
duhovnicești**

Nădejdea în Dumnezeu

Partea a doua

Traducere din limba rusă:

Florentina Cristea

EDITURA ECUMENIȚA

2024

Cuprins

Noțiuni generale despre nădejdea creștină

1. Cugetări despre nădejdea în Dumnezeu 5
2. Exemple biblice de oameni credincioși,
care au avut nădejde tare în Dumnezeu 6
3. Cugetări ale Sfintei Scripturi
despre nădejdea în Dumnezeu 7
4. Vedenii despre locașurile Împărăției Cerești 8

Despre rugăciune, în general

1. Fiecare lucru trebuie început cu o binecuvântare 15
2. Ce ar trebui să facem
ca să fim plăcuți lui Dumnezeu? 16
3. Rugăciunea este o lucrare îngerească 16
4. Rugăciunea este hrană pentru suflet 17
5. Cum ar trebui să se roage
un creștin lui Dumnezeu 17
6. Povestiri despre puterea rugăciunii 20
7. Stăruința în rugăciune 23
8. În ce condiții poate fi rugăciunea
noastră bineplăcută lui Dumnezeu? 24
9. Rugători înflăcărați 26
10. Cel ce se roagă cu râvnă,
se roagă împreună cu îngerii 30

Povestiri despre puterea

Rugăciunii Domnești „Tatăl nostru”

Despre sfințirea numelui lui Dumnezeu

1. Sfânta umbră (pildă)	34
2. Puterea exemplului	36
3. Nu arătați lumii faptele voastre bune	37
4. Și în lume te poți mântui	38
5. Despre viața celor de la țară	42
6. Un exemplu de râvnă pentru răspândirea slavei numelui lui Dumnezeu	43

Despre venirea Împărăției lui Dumnezeu

1. Calea cea adevărată și directă către Împărăția Cerurilor	44
2. <i>Carnea și sângele nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu (1 Corinteni 15, 50)</i>	49

Despre voia lui Dumnezeu

1. Lăsarea totală în voia lui Dumnezeu	50
2. În ce constă adevărata fericire a omului?	51
3. Dumnezeu face totul spre binele nostru	53

Despre pâinea noastră cea de toate zilele

1. <i>Nu duceți grijă</i>	56
2. Ce este pâinea cea de toate zilele, pe care o cerem în Rugăciunea Domnească?	57
3. Sufletul are nevoie în fiecare zi de hrană duhovnicească	58
4. Cuvântul lui Dumnezeu este hrană pentru suflet	59
5. Pâinea cerească	60
6. Împărtășirea în închisoare	61

Despre iertarea greșelilor

1. Un negustor cu suflet nobil	62
--------------------------------------	----

2. Creștine, să ierți mereu!	63
3. Mai întâi iartă tu	64
4. Cel ce îl urăște pe fratele său este în întuneric	65

Despre ispitire

1. Diavolul ispititorul	66
2. Creștinul nu trebuie să se încreadă în sine atunci când este atacat de ispite	68
3. Încălcarea jurământului din cauza ispitei diavolului	70
4. Ispita păcatului	72
5. Mijloacele prin care ne împotrivim diavolului și îl biruim	72
6. Cum se fereau sfinții de ispita păcatului	74

Despre izbăvirea de cel rău

1. Cum se lupta Sfântul Antonie cu demonii	74
2. Ce înseamnă cuvintele: <i>ci ne izbăvește de cel rău?</i>	76
3. Vrăjitorii le pot face rău oamenilor, trimițând demoni asupra lor?	77
4. Cine și cum poate alunga din om duhul cel rău?	78
5. Asupra cui au demonii putere?	79
6. Cu cine se luptă vrăjmașul mântuirii noastre?	80

Despre fericire

1. Inima vrednică de rai	81
2. Ce porunci evanghelice trebuie să împlinim pentru a dobândi fericirea cerească?	81

Fericiți cei săraci cu duhul

1. Smerita cugetare	84
2. Duhul smereniei	85
3. Exemple de adâncă smerenie	85

Fericiți cei ce plâng

1. Pentru ce trebuie să plângă un creștin adevărat?	87
2. Natura ne dă o lecție despre lacrimile pocăinței	90
3. Povestiri despre lacrimile pocăinței și zdrobirea inimii pentru păcate	91
4. Ce ar trebui să facem noi acum?	93
5. Puterea lacrimilor de pocăință	94

Fericiți cei blânzi

1. Trăsăturile unui creștin blând	96
2. Mărinimia față de cei ce ne jignesc	97
3. Exemple de blândețe	98
4. Fiecare faptă este mai prețioasă înaintea lui Dumnezeu dacă este săvârșită cu multă răbdare și fără cârtire	100
5. Cel ce va răbda până la sfârșit, aceia se va mântui	101
6. Sfaturi pentru cei bolnavi	102
7. Despre purtarea blândă și cu răbdare față de cei bolnavi	103
8. Când ne vedem aproapele păcătuiind, trebuie să ne rugăm nu pentru moartea lui, ci pentru luminarea și povățuirea lui pe calea adevărului	107
9. Ce atitudine trebuie să aibă un creștin față de boala sa	108
10. Povestiri despre minunata răbdare a sfinților în vremea bolilor	108
11. Cum priveau sfinții boala?	111
12. Nenorocirile sunt adeseori trimise pentru păcatele noastre	112
13. Bucuria în necazuri	112

Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate

1. Toți sfinții care I-au plăcut lui Dumnezeu s-au considerat nu drepti, ci păcătoși	113
---	-----

2. Evlavie în taină	113
3. Dumnezeu răsplătește toate ostenele omenești	114
4. Nimeni nu trebuie să își piardă nădejdea de a-și îndrepta și a-și pregăti sufletul său pentru mântuire	115
5. Ce este interzis și demn de osândă?	116
6. Ce este încuviințat și binecuvântat?	119

Fericiți cei milostivi

1. Un palat minunat	123
2. Cel mai bun leac pentru boli	124
3. Mila față de cei suferinzi este mai mare decât postul	125
4. Fii generos	127
5. Răspunsul lui Ioan cel Milostiv la întrebarea despre milostenie	127
6. O întâmplare minunată din viața Sfântului Grigorie Dialogul	128
7. Cât de mult ajută milostenia la mântuire	129
8. Rugăciunea săracilor	132
9. Recunoștința pentru milostenie	134
10. Fapte de milostenie	134
11. Un sfânt obicei	138
12. Pușculița lui Dumnezeu	140
13. Sfântul Filaret cel Milostiv	141
14. Mila Sfântului Vladimir, cel întocmai cu apostolii	142
15. Sfânta Anastasia, izbăvitoarea de lanțuri, un mare exemplu de milă creștină față de cei aflați în închisori	143
16. Cel ce dă săracului, dă lui Hristos	144
17. Râvna față de zidirea sufletească a aproapelui	145
18. Cugătări din Cuvântul lui Dumnezeu despre milostenie	146

Fericiți cei curați cu inima

1. Cei curați cu inima Îl vor vedea pe Dumnezeu 147
2. Inima este ochiul nostru duhovnicesc 147
3. Gânduri despre curăția inimii 148
4. Povestiri despre sfinți,
care și-au păstrat inima curată 149
5. Cum se poate dobândi curăția inimii? 151

Fericiți făcătorii de pace

1. Laudă iubirii de pace 155
2. Ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu
despre pacea cu aproapele 157
3. Iubirea de pace 158

Fericiți cei prigonți pentru dreptate

1. Fericiți cei prigonți pentru dreptate,
că a lor este împărăția cerurilor 159
2. Un sfânt care a suferit pentru dreptate 161
3. Prigonți pentru adevărul cinstirii icoanelor 163

**Fericiți veți fi voi când vă vor ocări și
vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău
împotriva voastră, mințind din pricina Mea**

1. Despre ocară și prigoană 164
2. Povestiri despre mucenici și mucenițe 165
3. Bucuria sfinților mucenici 172

Despre nădejdea creștină

1. Ce trebuie să facem pentru
a moșteni viața veșnică? 174
2. Porunci prin păzirea cărora
îți poți mântui sufletul 177

Distribuție:
S.C. Egumenița S.R.L.
tel./fax: 0236-326.730
e-mail : editura@egumenita.ro
www.egumenita.ro

Corector: Oana Raluca Pleșa

© Editura Egumenița pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DIACENKO, GRIGORIE

Semănături duhovnicești : nădejdea în Dumnezeu /
protoiereu Grigorie Diacenko ; trad.: Florentina Cristea. -

Galați : Egumenița, 2024

ISBN 978-606-550-525-4

I. Cristea, Florentina (trad.)

2

Noțiuni generale despre nădejdea creștină

1. Cugetări despre nădejdea în Dumnezeu

„Dacă Îl numești pe Dumnezeu «Tată» și Ți-L recunoști așa, cu adevărat, trebuie să-ți pui nădejdea în El, ca în unicul Tată atotbun, atotputernic, preaînțelept, neschimbător în dragoste și în toate desăvârșirile. Pune-ți nădejdea în El în privința bunurilor vieții vremelnice, dar mai cu seamă a celor viitoare, de care poți să te învrednicești de la Hristos. Întipărește-ți bine în inimă cuvintele: «Dumnezeu îmi este Tată! Tatăl nostru Care este în ceruri»! Dar, așa cum prin iubirea Tatălui Ceresc te-ai făcut tu însuți fiu al lui Dumnezeu, ca unul ce ai rațiune și voință liberă, trebuie numaidecât să-ți depui toată silința pentru a te face părtaș fericitei și veșnicei moșteniri cerești. Trebuie să știi și să nu uiți niciodată că tu ești o ființă căzută. Și, fiindcă, atunci când ai căzut, ai căzut de bunăvoie, bucurându-te de rațiune și liber arbitru, tot de bunăvoie, cu rațiune luminată de lumina cuvântului lui Dumnezeu și de Duhul Sfânt, tot cu voință liberă, întărită cu harul Duhului Sfânt întru Iisus Hristos, trebuie să te ridici din cădere și să mergi fără oprire către viața cerească, cea fără de sfârșit, disprețuind tot ce este pământesc, ca fiind stricacios și grabnic trecător. Și, mai cu seamă, nu te lega de aur și argint, de mâncare și băutură, aceste otrăvuri din pricina cărora neamul omenesc a căzut în hăul răutăților”.

„Nu-ți pune nădejdea în grămezile de bani, ci în Dumnezeu, Cel ce Se îngrijește neadormit de toate și, mai vârtos, de făpturile Sale raționale și cuvântătoare, care viețuiesc cucernic. Fii convins că mâna Sa nu va înceta să fie darnică, mai cu seamă, cu cei ce fac milostenie, fiindcă omul nu va putea fi niciodată mai generos decât Dumnezeu. Propria ta viață ți-ar putea aduce dovezi în această privință, precum și viețile celor care au trăit înaintea ta și care au dat milostenie. Comoara inimii tale să fie Dumnezeu. Lipește-te cu totul de El, ca unul ce ai fost creat după chipul și ase-mănarea Lui. Și fugi de putreziciunea pământescă, cea care face neconținut să putrezească sufletele și trupurile noastre. Grăbește-te spre viața cea netrecătoare, neîmbătrânitoare, nesfârșită în veci; du-i într-acolo pe toți, pe cât îți va sta în puteri”.

Din cartea *Viața mea în Hristos*,
a Sfântului Ioan de Kronstadt

2. Exemple biblice de oameni credincioși, care au avut nădejde tare în Dumnezeu

Sfântul împărat și prooroc David: *Iar David a răspuns filisteanului: „Tu vii asupra mea cu sabie și cu lance și cu scut; eu însă vin asupra ta în numele Domnului Savaot, Dumnezeuul oștirilor lui Israel, pe Care tu L-ai hulit”* (1 Regi 17, 45). *Domnul este ajutorul și apărătorul meu, în El a nădăjduit inima mea... și de bunăvoia mea Îl voi lăuda pe El* (Psalmi 27, 9,10).

Regele Iezechia: *Și a nădăjduit el în Domnul Dumnezeu. Ca el n-a mai fost altul între toți regii lui Iuda, nici înainte, nici după* (4 Regi 18, 5).

Regele Iosafat: *„Dumnezeul nostru, judecă-i Tu (pe dușmanii Israelului), căci noi n-avem nici o putere împotriva acestei mari mulțimi care a venit asupra noastră și nu știm ce să facem; dar ochii noștri ne sunt la Tine”* (2 Cronici 20, 12).

Dreptul Iov: *Dacă o fi să măucidă, nu voi tremura, dar voi descurca în fața Sa firele pricinei mele* (Iov 13, 15).

Sfântul prooroc Isaia: *Și Domnul Dumnezeu Mi-a venit în ajutor și n-am fost făcut de ocară. De aceea am și întărit fața Mea ca o cremene, căci știam că nu voi fi făcut de ocară* (Isaia 50, 7).

Sfântul prooroc Daniel: *Regele s-a bucurat foarte și a poruncit să scoată pe Daniel din groapă și Daniel a fost scos din groapă și nici o rană nu i-a fost găsită, căci nădăjduise în Dumnezeul lui* (Daniel 6, 24).

Sfântul Apostol Pavel: *...știu în cine am crezut și sunt încredințat că puternic este să păzească comoara ce mi-a încredințat, până în ziua aceea* (2 Timotei 1, 12).

3. Cugetări ale Sfintei Scripturi despre nădejdea în Dumnezeu

Om trebuie să își pună nădejdea sa numai în Unul Dumnezeu: *Mai bine este a Te încrede în Domnul, decât a Te încrede în om. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii* (Psalmi 117, 8-9).

Încredeți-vă în Domnul pururea, căci Domnul Dumnezeu este stânca veacurilor (Isaia 26, 4).

Nu vă încredeți în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este izbăvire (Psalmi 145, 3).

Nu mai nădăjduiți în omul cel muritor, în nările căruia nu este decât o suflare! Oare, ce putere are el? (Isaia 2, 22).

Așa zice Domnul: „Blestemat fie omul care se încrede în om și își face sprijin din trup omenesc și a cărui inimă se depărtează de Domnul” (Ieremia 17, 5).

Descoperă Domnului calea ta și nădăjduiește în El și El va împlini. Și va scoate ca lumina dreptatea ta și judecata ca lumina de amiază (Psalmi 36, 5-6).

Înfățișează Domnului lucrările tale și gândurile tale vor izbuti (Pilde 16, 3).

Nu vă împovărați cu nici o grijă. Ci întru toate, prin închinăciune și prin rugă cu mulțumire, cererile voastre să fie arătate lui Dumnezeu (Filipeni 4, 6).

„Să nu te temi de dâșii, căci Eu sunt cu tine, ca să te izbăvesc”, zice Domnul (Ieremia 1, 8).

Și cei ce suferă, după voia lui Dumnezeu, să-și încredințeze Lui, credinciosului Ziditor, sufletele lor, săvârșind fapte bune (1 Petru 4, 19).

Când mă voi teme, voi nădăjdui în Tine (Psalmi 55, 3).

4. Vedenii despre locașurile Împărăției Cerești

Un soldat evlavios era pe moarte și a văzut o poiană înverzită, împodobită cu flori parfumate, în care se vedeau grupuri de oameni, îmbrăcați în straie albe. Mirosul era atât de plăcut aici, încât îi desfăta pe cei ce locuiau și se plimbau în acest loc. Tot aici se construia o casă de o frumusețe uimitoare, ale cărei cărămizi erau din aur și erau cărate de tineri și bătrâni, de fete și băieți.

Un alt om a văzut într-o vedenie cum că i se construia o casă, dar cei ce lucrau la ea veneau să muncească numai sâmbăta. După aceea, cel ce a avut vedenia,

a avut o descoperire, în care i s-a explicat această vedenie. Și i s-a spus că această casă era construită numai sâmbăta, pentru că acest bărbat avea obiceiul de a merge sâmbăta la biserica Sfântului Petru și a da săracilor ceea ce rămânea din mâncarea și hainele, câștigate în celelalte zile.

Din scrierile Sfântului Grigorie Dialogul

Sfânta Mavra a avut următoarea vedenie: I-a stat înaintea un bărbat minunat la vedere, a cărui față strălucea ca soarele. Acesta, luând-o de mână, a ridicat-o la cer și i-a arătat un tron împodobit, pe care erau așezate haine albe și o coroană minunată. Iar ea, minunându-se de acea frumusețe, l-a întrebat pe cel ce o ducea:

– Ale cui sunt acestea, Doamne?

El i-a răspuns:

– Acestea sunt răsplătirile nevoițelor tale. Tie îți sunt gătite hainele, coroana și acest tron.

Ridicând-o apoi puțin mai sus, i-a arătat un alt tron, la fel de frumos împodobit, o haină albă și o coroană. Și iarăși l-a întrebat pe cel ce o ducea:

– Dar acestea ale cui sunt?

Iar el i-a răspuns:

– Acestea sunt ale bărbatului tău, Timotei.

Și iarăși a îndrăznit a-l întreba:

– Pentru ce sunt departe tronurile unul de celălalt?

Și îngerul i-a răspuns:

– Multă deosebire este între tine și bărbatul tău.

Oare, nu știi că la sfatul lui ai intrat și tu în nevoița muceniciei și el este pricina încununării tale?

Odată Cuvioasa Marta, mama Sfântului Simeon din Muntele Minunat, mergând la fiul său pentru a-și lua rămas bun de la el, a rămas peste noapte la el. Iar în vedenie în vis sufletul ei a fost răpit spre înălțimea cerului, unde a văzut niște palate minunate și prealuminoase, a căror frumusețe nici un cuvânt nu o poate spune. Și, umblând ea prin acele palate și minunându-se de zidirea cea nefăcută de mână omenească, a văzut-o pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, cu doi îngeri luminoși, și a auzit-o, grăindu-i:

– Ce te minunezi?

Iar ea cu frică și cu bucurie, închinându-se Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, a zis:

– Mă minunez, Stăpână, că în tot timpul vieții mele pe pământ n-am văzut niște palate mai minunate ca acestea.

Iar Preacurata a zis:

– Și pentru cine socotești tu că sunt pregătite ele?

Ea a zis:

– Nu știu, Stăpână.

Atunci Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a grăit către ea:

– Oare, nu știi că pentru tine s-a pregătit această odihnă, zidită de fiul tău și în care de acum vei petrece în veci?

Acestea zicând, a poruncit îngerilor să pună în mijloc un scaun minunat, apoi a zis către ea:

– Această slavă ți se dăruiește ție, deoarece ai viețuit în chip bineplăcut în frica Domnului.

Apoi iarăși i-a zis:

– Voiești să vezi altele mai slăvite?

Și i-a poruncit să vină după Ea. Așadar, suindu-se la cele mai înalte locuri cerești, i-a arătat ei alte palate mult mai minunate și mai luminate decât cele dintâi, care erau pline de slavă cerească și a căror frumusețe nici mintea omenească nu o poate ajunge, nici gura nu o poate spune. Atunci Preacurata a zis:

– Și aceste palate le-a zidit fiul tău și a început și temelia la cel de-al treilea rând de palate.

Aceasta zicându-le, a dus-o iarăși spre răsăritul soarelui și i-a arătat ei din înălțime locuințele Raiului și în ele mulțime de cete de parte bărbătească și femeiască, veselindu-se. Și i-a zis ei Stăpâna:

– Aceste locuri le-a dăruit Fiul meu celor ce au trăit în curăție și cu dreptate, întru păzirea poruncilor Domnului, au făcut milostenii multe cu osârdie și, prin urmare, s-au învrednicit de milă de la Domnul, pentru că „fericiți sunt cei milostivi, că aceia se vor milui”.

În viața Cuvioasei fecioare Eupraxia se spune că maica egumenă a avut o vedenie, pe care a destăinuit-o surorilor din mănăstire.

„Am văzut doi bărbați cinstiți, îmbrăcați luminos, intrând în mănăstire și zicându-mi:

– Las-o pe Eupraxia, căci Îi trebuiește Împăratului!

Și iarăși au venit alți doi bărbați mai luminoși și mi-au zis:

– Ia-o pe Eupraxia și du-o la Împăratul!

Iar eu, îndată luând-o pe ea, am pornit. Și, când am sosit la niște porți minunate, ale căror frumuseți nu le pot spune, acelea s-au deschis de la sine și noi

am intrat înăuntru, unde am văzut niște palate nefăcute de mână omenească, pline de slavă nespusă, și un tron înalt, pe care ședea un Împărat prealuminat. Eu nu am putut intra, dar pe Eupraxia, luând-o, au dus-o la Împărat. Iar ea, căzând înaintea Lui, I s-a închinat și a sărutat preacuratele Lui picioare. Am văzut acolo milioane de îngeri și o mulțime fără de număr de sfinți, și toți stăteau privind la Eupraxia. După aceea am văzut-o pe Maica lui Dumnezeu, pe Preacurata Fecioară Maria, Stăpâna noastră, care, luând-o pe Eupraxia, i-a arătat o cămară preafrumoasă și o cunună gătită, strălucind cu slavă și cu cinste. Și am auzit un glas, zicând către ea:

– Eupraxia, iată răsplătirea și odihna ta! Așadar, acum du-te, iar după zece zile să vii ca să te îndestulezi de toate acestea în vecii nesfârșiți!”

După moartea Sfântului Filaret cel Milostiv, un om evlavios s-a învrednicit să vadă locașul nefăcut de mână omenească al sfântului. El a povestit astfel: „La o zi după trecerea la Domnul a fericitului Filaret, m-am văzut răpit în locuri necunoscute. Apoi am văzut un bărbat luminat și cu chipul alb, care mi-a arătat un râu de foc curgând cu zgomot, unde, de frică, nu este cu putință firii omenești a răbda. Iar de cealaltă parte a râului am văzut un rai frumos, plin de veselie și de bucurie negrăită. Tot pământul acela era plin de bună mireasmă și de pomi mari frumoși și foarte roditori, clătinați de un vânt lin, care făcea un sunet minunat, încât nu este cu putință limbii omenești a grăi despre bunătățile, pe care le-a gătit Dumnezeu celor ce-L

iubesc pe El. Acolo am văzut o mulțime de oameni în haine albe îmbrăcați, bucurându-se și cu roadele raiului dulce mângâindu-se. Căutând eu acolo cu sârguință, am văzut un bărbat, care era Filaret, dar nu l-am cunoscut, îmbrăcat în haină strălucită, șezând pe un tron de aur în mijlocul pomilor. În partea dreaptă erau copii de curând botezați, care stăteau înaintea lui ținând făclii în mâini. Iar în cealaltă parte erau o mulțime de săraci și de scăpătați, cu chipurile albe, care se înghesuiau, vrând fiecare să se apropie de acel bărbat. Și iată că s-a arătat acolo un tânăr cu fața luminată și cu chipul înfricoșat, având în mâinile sale un toiag de aur. Și eu cu multă frică și cutremur am îndrăznit a-l întreba:

– Doamne, cine este acesta, care șade pe acel tron preastrălucit, în mijlocul acelor bărbați cu chipurile luminate? Oare, Avraam este acesta?

Iar tânărul acela purtător de lumină mi-a răspuns:

– Acesta este Filaret Amnianul, care prin dragostea cea mare ce avea către săraci, prin milostenia ce o făcea și prin viața sa cinstită și curată s-a făcut ca un al doilea Avraam și aici sălășluiește.

Apoi noul Avraam, Sfântul și Dreptul Filaret, căutând asupra mea cu fața luminată, a început blând a mă chema la sine, zicând:

– Fiule, vino și tu aici, ca să te îndulcești de aceste bunătăți.

Iar eu am răspuns:

– Nu pot, o, preafericite, să vin acolo, căci, iată, mă oprește acest râu de foc și mă înfricoșează. Iar calea este strâmtă și podul cu greutate a-l trece. Și mă tem să nu cad și eu acolo și apoi cine mă va izbăvi?

Sfântul a zis:

– Îndrăznește și mergi fără frică, pentru că toți câți sunt aici, pe acea cale au venit și nu este altă cale decât numai aceea. Așadar, fiule, neînfricoșându-te, vino la noi, că eu te voi ajuta.

Și, întinzând mâna către mine, mă chema, iar eu, luând îndrăzneală, am început a trece râul fără vătămare. Și, când m-am apropiat de mâna sfântului și m-am atins de ea, acea vedenie îndată a dispărut. Și eu m-am trezit din somn”.

Un om evlavios din Constantinopol a avut următoarea vedenie. A văzut o casă mare și minunată, ale cărei porți erau împodobite cu aur și cu pietre scumpe, iar deasupra porților era scris cu cuvinte de aur: „Locașul și odihna veșnică a Sfântului Vasile cel Nou”. Citind acestea, bărbatul se minuna de frumusețea zidirii acelei case. Și iată un tânăr preafrumos, ieșind, i-a zis:

– Ce te minunezi, omule? Voiești să vezi un lucru mai minunat?

Deschizând porțile acelea, omul văzu înăuntru palate preafrumoase și minunate, a căror frumusețe covârșește toată mintea omenească. Și Cuviosul Vasile ședea pe tron împărațesc în mare slavă, înconjurat de mulți bărbați și tineri minunați și luminoși. Apoi văzu acolo grădini preafrumoase și toate cele văzute erau pline de bucurie și de veselie. Și auzi dinăuntru un glas, zicând:

– O răsplătire ca aceasta iau după moarte toți cei ce L-au iubit pe Dumnezeu și Creatorul lor și L-au slujit Lui cu osârdie!

Despre rugăciune, în general

1. Fiecare lucru trebuie început cu o binecuvântare

Odată marele domnitor Iziaslav l-a vizitat pe Cuviosul Teodosie de la Pecerska și a rămas la el la prânz. Pe masă era gătită mâncare simplă, călugărească: pâine neagră și legume obișnuite. Însă această mâncare i s-a părut atât de gustoasă marelui domnitor, încât el l-a întrebat, uimit, pe Cuviosul Teodosie:

– Acasă la mine, părinte, există din belșug toate bunătățile pământului. Și cu toate acestea, niciodată nu am găsit mâncărurile mele atât de gustoase, cum sunt acestea de aici, de la mănăstire. Slujitorii mei îmi pregătesc tot felul de delicatose și mezeluri, dar ele nu întrec mâncărurile voastre. Ia, explică-mi, te rog, care este secretul acestei reușite?

Iar luminatul de Dumnezeu Teodosie, care dorea să-l atragă în orice chip pe domnitor spre iubirea de Dumnezeu, i-a răspuns:

– Înălțimea voastră, de vreme ce îmi cereți să vă dezleg acest mister, o voi face. Aici, la mănăstirea noastră, mai înainte de a începe frații gătitul, respectă următorul regulament: bucătarul șef vine și-mi cere mie binecuvântare. Apoi îngenunchează de trei ori în fața Sfintei Mese, cu o lumânare ia foc de la candela de acolo și aprinde cu ea cuptorul de la bucătărie. Ajutorul său, mai înainte de a pune apa în cazane, cere binecuvântarea superiorului său: «Binecuvântează, părinte!»,